

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 14. september 2017 af Østre Landsrets 16. afdeling
(landsdommerne Katja Høegh, Nikolaj Aarø-Hansen og Cecilie Boel Winther (kst.) med
domsmænd).

16. afd. nr. S-435-17:
Anklagemyndigheden
mod

T

Født Februar 1968
(advokat Klaus Ewald, besk.)

Retten i Odenses dom af 2. februar 2017 (SS 5-3876/2015) er anket af T med
påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Supplerende oplysninger

Det fremgår af udskrift fra politiets it-system, at tilholdet af 9. april 2014 den 28. april
2014 blev forkyndt for tiltalte.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af tiltalte og vidnerne F og
V1 .

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han først, da han som 18-årig mødte sin
far på fik at vide, at han havde en halvbror. Der gik imidlertid længe,
inden han fysisk mødte F : For 10-12 år siden gik det galt mellem F

og tiltalte, idet han skrev nogle breve til F ; som imidlertid ignorerede ham, og senere bestilte han uanmodet nogle katalogvarer til ham. Det er længe siden, og det er han blevet straffet for. Han mener, at det seneste tilhold er helt urimeligt, da han kun skrev til F ; fordi han troede, at F var blevet "god igen". Når han har henvendt sig til F ; har F alene responderet ved at melde ham til politiet.

I forhold til sin forklaring for byretten har han præciseret, at han rettelig ikke vidste, om F til dagligt kom i By 1 ; og at han rettelig sagde, at tilholdet var i strid med tiltaltes frihedsrettigheder. Endvidere sagde han tillige i byretten, at han ønskede indhentet videooptagelser fra Sted 1 ; som han ved er kendt som lidt af et "bøllested", men det fremgår ikke af gengivelsen i byrettens dom.

Hvis det havde været F ; som den pågældende aften sad på Sted 1 ville han nok være gået fra stedet, og det var derfor, han forsøgte at finde ud af, om det faktisk var F . Det var hans opfattelse, at den pågældende lignede F ; således som han så ud, da han så ham for ca. 6 år siden. Han anså det imidlertid for helt usandsynligt, at det skulle være F . Første gang, han henvendte sig, fik han ikke noget klart svar, og det var derfor, han vendte tilbage til bordet senere. Inden han gik over til bordet anden gang, sad han ved sit eget bord, og han sagde ved den lejlighed ikke noget over til bordet med den pågældende. Da han henvendte sig anden gang, sagde han sit navn, og at der havde været en sag i landsretten. Da selskabet ved det andet bord forlod stedet, vidste han stadig ikke, om det var F ; og han havde heller ikke nogen klar formodning om dette. Det er politiet, der siger, at han mødte F den pågældende aften, og det vil han ikke afvise. F afgav ikke forklaring i forbindelse med den seneste dom, hverken i byretten eller landsretten.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han gennem de sidste 10 -12 år har boet i en lejelejlighed i By 1 . Han er ikke gift og har ingen børn. Han er førtidspensionist og tjener lidt på at handle aktier af og til. Han har ingen gæld.

Vidnet F har supplerende forklaret blandt andet, han ikke kunne ikke genkende tiltalte, idet han ikke havde set ham i lang tid. Tiltalte spurgte, om han hed F hvilket han bekræftede. Derefter præsenterede tiltalte sig. Det var først, da tiltalte præsenterede sig ved at nævne sit fornavn, at han blev klar over, hvem det var. Tiltalte fortsatte og-

så derefter med at tale til ham. Tiltalte gik tilbage til sit bord, men fortsatte med at tale til ham derfra. Hans kammerater har fortalt, at tiltalte senere kom tilbage til bordet, men det kan han ikke længere huske. Han syntes, at det var nærmest utroligt, at tiltalte var til stede på pubben samtidig med ham, henset til at han bor i Jylland, ikke kommer på Sted 1 normalt, og at det var temmelig sent den pågældende aften. Han mener ikke, at tiltalte var i tvivl om, hvem han var. Det var ham, der på grund af henvendelsen fra tiltalte tog initiativ til at forlade Sted 1.

Vidnet V1 har supplerende forklaret blandt andet, at han mener, at tiltalte lige fra begyndelsen var klar over, hvem F var. Det bygger han på, at tiltalte spurgte: "Kan du huske, hvem jeg er?" eller lignende, og det vil man efter hans opfattelse ikke spørge om, hvis man ikke ved, hvem man taler til. Tiltalte gav på intet tidspunkt udtryk for, at han var i tvivl om, hvem F var. Ved den anden henvendelse spurgte tiltalte endvidere F om han vidste, at tiltalte var gået fri ved en retssag. Da han og F gik fra pubben, fortalte F at tiltalte tidligere havde chikaneret ham.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det tiltrædes, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte det tilhold, som Sønderjyllands Polit den 9. april 2014 meddelte tiltalte, hvilket blev forkyndt for tiltalte den 28. april 2014, herunder at tilholdet ikke strider mod tiltaltes yringsfrihed i henhold til grundlovens § 77 eller artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det herefter efter forklaringerne fra F og V1, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Straffen findes passende.

Da tiltalte tidligere er straffet flere gange for lignende kriminalitet, findes der ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 15-09-2017

Marina Høgh Staufeldt

Retsassistent

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 2. februar 2016

Rettens nr. SS 5-3876/2015

Politiets nr. 2300-84451-00008-15

Anklagemyndigheden
mod

T

Født Februar 1968

Adresse 1

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 12. maj 2015.

T er tiltalt for

overtrædelse af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 1, jf. § 1, ved den 3. februar 2015 kl. 23.45 som gæst i sted 1

forsætligt at have henvendt sig personligt til F til trods for, at tiltalte ved Sydøstjyllands Politis afgørelse af 9. april 2014, forkyndt den 28. april 2014, var meddelt et tilhold om hverken personligt, mundtligt eller skriftligt, heller ikke via e-mails, sms'er, beskeder via sociale netværk eller lignende, at opsøge eller kontakte F og X1

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig. Tiltalte har i første række gjort gældende, at grundlaget for at meddele ham tilhold som sket ikke har været til stede, ligesom tilholdet efter sit indhold strider mod ytringsfriheden sikret ved grundlovens § 77 og artikel 10 i Den Europæiske Menneskeretskonvention. Tiltalte har desuden bestridt forsætligt at have henvendt sig til F som beskrevet.

Sagens oplysninger

Tiltalte har forklaret, at han var gæst på **Sted 1** den 3. februar 2015 om aftenen. Han var alene og sad ved et bord for sig selv. Han gik to gange hen til en person, som muligvis var og muligvis ikke var **F**. Han mente, at personen havde en vis lighed med **F**; som han senest havde set ved en byfest i **By 2** for måske 5-6 år siden. Han har desuden set et billede af **F** på internettet. Tiltalte ved, at **F** normalt ikke færdes i **By 1**, og da han så en person, som lignede **F** ville han gerne lige have afklaret identiteten. Mødet var rent tilfældigt, og han havde ikke gjort noget for at komme på den samme beværtning som **F**. Han var bevidst om, at han var blevet meddelt et tilhold, hvis grundlag og indhold han i øvrigt er meget uenig i. Han gik hen til det bord, hvor den pågældende sad sammen med nogle andre. Der sad i alt 4-5 personer ved bordet. De virkede noget berusede, hvorimod tiltalte selv ikke var beruset. Han henvendte sig til personen og sagde noget i retning af "Er det **F**?". Han mener, at den pågældende svarede "Er det dig?". Den pågældende sagde muligvis også, at tiltalte skulle gå væk, men han er ikke helt sikker på dette. Han gik tilbage til sit bord, men da han ikke havde fået afklaret, om personen var **F** eller ikke, henvendte han sig lidt senere igen til den pågældende med det samme spørgsmål. Det fik den pågældende til nærmest at skrigе ud i lokalet noget i retning af "Det er et forfærdeligt sted, det her". Tiltalte var da klar over, at han ikke kunne få et ordentligt svar, og han gik derfor igen tilbage til sit bord og satte sig. Kort efter forlod selskabet med den person, som muligvis var **F**; stedet.

Tiltalte har videre forklaret, at han og **F** er halvbrødre på fædrene side. Det er korrekt, at han i starten af 2014 sendte nogle e-mails til **F**. Det drejede sig om 2-3 e-mails, som blev sendt til henholdsvis **F**'s arbejdsmail og private mailadresse. Det var nogle helt korte e-mails, hvor han forespurgte til deres far. Han var interesseret i at vide, hvordan faren havde det. Han har ikke selv haft kontakt med sin far, siden han var 18-19 år gammel. Han har heller ikke på noget tidspunkt haft nærmere kontakt med **F**. Der har aldrig været tale om et rigtigt brødreforhold. **F** har altid ignoreret tiltalte, når han forsøgte at få kontakt. Det er ikke berettiget, at hans helt enkeltstående og uskyldige henvendelser til **F** har ført til meddelelse af et tilhold. Tilholdet har desuden efter formuleringen fået et alt for vidtgående indhold. Det er i strid med hans grundlæggende frihedsinteresser, hvis han afskæres fra at ytre sig om andre eksempelvis ved at skrive på internettet

Vidnet **F** har forklaret, at han var på **Sted 1** den pågældende aften sammen med tre andre. Han var ikke spirituspåvirket i videre grad. Han og hans bekendte sad ved et bord og drak en øl, da tiltalte kom hen og spurgte, om vidnet var **F**. Belysningen i lokalet var dæmpet, men det kan ikke have været svært for tiltalte at se vidnets ansigtstræk. Vidnet blev også spurgt, om han vidste, hvem tiltalte var. Han var i første omgang lidt forvirret over henvendelsen, men da han havde fået set lidt på tiltalte, og da tiltalte selv oplyste navnet **T**, blev vidnet klar over tiltaltes

identitet. Han gjorde det klart for tiltalte, at han ikke ønskede at tale med ham. Han har formentlig bedt tiltalte om at sætte sig hen på sin egen plads. Tiltalte fortsatte i nogen tid med at tale, men satte sig så hen ved et andet bord. Herfra fortsatte tiltalte med at tale hen mod vidnets bord. Tiltalte sad alene ved bordet. Vidnet husker ikke bestemt, hvad tiltalte sagde, men det var muligvis noget om lovgivning. Det gav ikke umiddelbart mening for vidnet. Tiltalte talte ikke om sin og vidnets far. Vidnet husker ikke, om tiltalte var henne ved bordet mere end én gang. Vidnet og hans bekendte drak forholdsvis hurtigt deres øl ud og forlod derefter stedet på vidnets initiativ.

Både det aktuelle tilhold og tidligere tilhold er meddelt efter vidnets anmodning som følge af gentagne, uønskede henvendelser fra tiltaltes side. Det har baggrund i en lang historie, som går helt tilbage til tiden, hvor vidnet var 14-15 år gammel. På det tidspunkt begyndte tiltalte at rette henvendelse til vidnets familie. Forud for tilholdet af 9. april 2014 havde der været nogle henvendelser ved e-mails samt skriverier på internettet om den virksomhed, som vidnet var tilknyttet som konsulent og formand for bestyrelsen. Vidnet har tidligere oplevet, at hans cpr-nummer blev offentliggjort på internettet. Det er mange år siden, men han havde dengang en formodning om, at det var tiltalte, som lagde cpr-nummeret ud på internettet.

Vidnet V1 har forklaret, at han og F kender hinanden fra tidligere, hvor de var under uddannelse. Vidnet og F var sammen med to andre gamle studiekammerater på Sted 1 den 3. februar 2015 om aftenen. Vidnet havde drukket alkohol og var i godt humør, men var ikke beruset. Han blev på et tidspunkt opmærksom på tiltalte, som sad alene ved et bord ca. 5 meter væk. Han fik ikke indtryk af, at tiltalte var beruset. Tiltalte rejste sig og gik hen til deres bord, hvor han henvendte sig til F og sagde noget i retning af "Hej, ved du, hvem jeg er?". F virkede måske lidt forvirret i starten, men sagde så, at han godt vidste, hvem tiltalte var. Der var en yderligere ordveksling mellem tiltalte og F hvor tiltalte vist talte om en retssag og sagde, at han var "gået fri". Samtalen var kort med en anslået varighed på ca. et halvt minut. Vidnet mener, at tiltalte var henne ved deres bord to gange. F blev noget urolig og gav udtryk for, at han gerne ville forlade stedet. F, vidnet og de to andre bekendte gik ret hurtigt derefter. Da de kom udenfor, forklarede F at han tidligere var blevet chikaneret meget af tiltalte, og at der i den anledning havde været nogle retssager.

Tiltalte er tidligere straffet

ved Aalborg rets dom af 23. maj 1995 for overtrædelse af straffelovens § 265 med dagbøder,

ved Frederikshavn rets dom af 10. juni 1998 for overtrædelse af straffelovens § 265 med dagbøder,

ved Frederikshavn rets dom af 21. december 1998 for overtrædelse af straffelovens § 265 med dagbøder,

ved Odense rets dom af 13. december 2004 for overtrædelse af straffelovens § 265 med dagbøder,

ved Odense rets dom af 21. december 2007 for overtrædelse af straffelovens § 265 med dagbøder,

ved Vestre Landsrets ankedom af 31. januar 2011 for overtrædelse af straffelovens § 265 med fængsel i 14 dage betinget mod en prøvetid på 2 år samt tillægsbøde,

ved Vestre Landsrets ankedom af 14. januar 2015 for overtrædelse af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 1, jf. § 1, med fængsel i 20 dage.

Afgørelserne fra 2004, 2007, 2011 og 2015 vedrørte alle overtrædelse af tilhold eller advarsel om ikke at krænke F og X1's fred.

Retten's begrundelse og afgørelse

Tiltalte var forud for tilholdet af 9. april 2014 meddelt flere lignende afgørelser om ikke at opsøge eller kontakte F og X1 og var som anført ovenfor flere gange straffet for overtrædelser heraf. Der er ikke grundlag for at fastslå, at tilholdet var meddelt med urette, eller at det efter sit indhold udgør en krænkelse af tiltaltes frihedsrettigheder.

Det lægges efter F og XFG's forklaringer og til dels også efter tiltaltes forklaring til grund at tiltalte henvendte sig personligt til F på Sted 1 for at få bekræftet F's identitet, ligesom tiltalte spurgte, om F vidste, hvem tiltalte var eller lignende. Det kan lægges til grund, at tiltalte henvendte sig på denne måde to gange inden for kort tid. Det kan uden betænkelighed anses for bevist, at tiltalte vidste eller i hvert fald anså det for overvejende sandsynligt, at det var F, han henvendte sig til. Tiltalte har herved forsætligt overtrådt forbuddet i det meddelte tilhold og er derfor skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 1, jf. § 1.

Retten har lagt vægt på tiltaltes mange forstraffe for lignende overtrædelser og på, at forholdet er begået kort tid efter den seneste dom.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 30 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Jens Lind
dommer

/him

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEEN I ODENSE - 5.afdeling, den 6. februar 2017

Lene Andersen
kontorfuldmægtig